

**การขับเคลื่อนการทำงานรูปแบบใหม่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล :
ความท้าทายใหม่ของศึกษาธิการจังหวัดในยุคดิจิทัล**
**DRIVING NEW WORK STYLES BY USING DIGITAL TECHNOLOGY:
NEW CHALLENGES FOR PROVINCIAL EDUCATION IN THE DIGITAL AGE**

¹กฤษณะ เลิศวิชานนท์, ²ตระกูล จิตวัฒนากอร์ และ ³วิโรจน์ หมั่นเทพ

¹Kritsana Loetwichanan, ²Trakul Chitwattanakorn and ³Wirote Muemthep

¹คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

¹Faculty of Liberal Arts, North Bangkok University, Thailand

¹Corresponding Author's Email: Kritsana_loet@northbkk.ac.th

Received: 2025-01-22

Revised: 2025-02-27

Accepted: 2025-02-25

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นบทความวิชาการที่มุ่งศึกษาการพัฒนาศึกษาธิการจังหวัดในการสร้างแนวทางการขับเคลื่อนการทำงานรูปแบบใหม่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มาช่วยในการบริหารการทำงานขององค์กรในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย การขับเคลื่อนการทำงานรูปแบบใหม่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล: ความท้าทายใหม่ของศึกษาธิการจังหวัดในยุคดิจิทัล

การบริหารงานของผู้นำองค์กรในยุคดิจิทัล ควรเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงมีวิสัยทัศน์กว้างไกลมองเห็นประโยชน์ของการขับเคลื่อนการทำงานรูปแบบใหม่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้องค์กรทันยุคทันสมัยพร้อมใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือประกอบการทำงาน ซึ่งเป็นความท้าทายและโอกาสของผู้นำองค์กร คือ ศึกษาธิการจังหวัดในการส่งเสริมให้บุคลากรภายในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ให้ความพร้อมสมบูรณ์ครอบคลุมครบถ้วนทุกด้านทุกมิติของสมรรถนะการทำงาน และมีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผลิตงานได้รวดเร็ว ทันกาลตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ และเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ได้ในยุคดิจิทัลได้อย่างมีคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการบริหารกระบวนการภายใต้องค์กรดิจิทัลที่สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) ประกอบด้วย 1) หน่วยงานทางการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 2) หน่วยงานทางการศึกษานอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 3) สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 4) สถานศึกษานอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 5) หน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัด

คำสำคัญ: การขับเคลื่อนการทำงานรูปแบบใหม่; การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล; ความท้าทายใหม่

Abstract

This article is an academic study focusing on the development of Provincial Education Offices in creating new approaches to drive work using digital technology to assist in the administration of organizations in the digital age. It covers the shift towards new work models driven by digital technology: the new challenges for Provincial Education Offices in the digital era.

Leadership in the digital age should be transformational, with a broad vision that recognizes the benefits of driving new work models with digital technology to ensure organizations stay up-to-date and modern. Digital technology should be used as a tool for work processes. This represents both a challenge and an opportunity for leaders, such as the Provincial Education Officers, to encourage staff within the Provincial Education Office to be lifelong learners. The aim is to prepare them comprehensively in every aspect of professional competency, equipping them with digital technology skills to produce work quickly, on time, and in line with the needs of service recipients. This will also enable them to adapt to the changing environment in the digital age effectively. The techniques for managing workflows within a digital organization, as defined by the Digital Government Development Agency (Public Organization) (DGA), include: 1) educational agencies under the Ministry of Education, 2) educational agencies outside the Ministry of Education, 3) schools under the Ministry of Education, 4) schools outside the Ministry of Education, and 5) other relevant government agencies in the province.

Keywords: driving new work styles; using digital technology; new challenges

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566 – 2570 Office of the National Economic and Social Development Council (2022) ได้กล่าวถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาระบบต่าง ๆ อาทิ ระบบเศรษฐกิจและระบบการศึกษาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการใช้สื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ (พ.ศ. 2560-2579) ที่กล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลกับการดำรงชีวิตว่านวัตกรรมและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างก้าวกระโดด ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างฉับพลัน (Disruptive technology) ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจแล้วยังส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่ต้องเผชิญกับเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันมากมาย ทั้งด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติการเดินทาง การใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการบริหารและการจัดการการทำงาน เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเกี่ยวข้องกับทุกเรื่องในชีวิตประจำวัน กอรปกับในห้วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) ซึ่งทำให้ทุกคนต้องปรับเปลี่ยนชีวิตให้เข้ากับวิถีชีวิตใหม่จึงมีความ

จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานให้มีความปลอดภัยทั้งต่อตัวข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและผู้รับบริการด้วยการบริหารจัดการบุคลากร เพื่อให้เกิด “ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล” นั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากปัจจุบันโลกก้าวสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลมากยิ่งขึ้น ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิตและพัฒนาประเทศมากขึ้นระบบราชการจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริการให้เท่าทันยุคดิจิทัล ซึ่งมนุษย์ถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญขององค์กร เพราะเป็นตัวขับเคลื่อนให้องค์กรดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งเป้าหมายไว้จนบรรลุผลสำเร็จการที่มนุษย์มีทักษะการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของโลก ย่อมถือเป็นผลดีต่อองค์กรนั้น ๆ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ จึงถือเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล Office of Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission (2020) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้นำร่างแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลมาเป็นแนวทางในการจัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานและการให้บริการภาครัฐด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ภายใต้แนวคิด “การเปลี่ยนแปลงภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัล” โดย ก.ค.ศ.ได้จำแนกกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาทักษะดิจิทัลออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้อำนวยการกอง (Management: M) 2) กลุ่มผู้ทำงานด้านนโยบายและวิชาการ (Academic: A) 3) กลุ่มผู้ทำงานด้านบริการ (Service: S) และ 4) กลุ่มสายงานวิชาการคอมพิวเตอร์ (Technologist: T) ประเด็นการพัฒนาในระยะเริ่มต้น (Early Stage) ให้ทุกกลุ่มต้องมีพื้นฐานการพัฒนา มิติการเรียนรู้ มิติที่ 1 รู้เท่าทันและใช้เทคโนโลยีเป็น (Digital Literacy) 9 ด้าน คือ 1) การใช้งานคอมพิวเตอร์ 2) การใช้งานอินเทอร์เน็ต 3) การใช้งานเพื่อความมั่นคงปลอดภัย 4) การใช้โปรแกรมประมวลคำ 5) การใช้โปรแกรมตารางคำนวณ 6) การใช้โปรแกรมนำเสนอ 7) การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล 8) การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ และ 9) การใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย มิติการเรียนรู้มิติที่ 2 เข้าใจนโยบาย กฎหมายและมาตรฐาน ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีการเตรียมความพร้อมสู่การเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลภายในส่วนราชการระดับกระทรวงเปลี่ยนกระบวนการทำงานและการให้บริการ

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยเข้าสู่ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่คนไทยจะพบเจออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่การที่จะเข้าสู่สังคมเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มตัวได้นั้น ต้องอาศัยระยะเวลาพอสมควร ซึ่งอาจจะแบ่งเป็นช่วงเวลาที่ชัดเจน ขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจของคนในสังคมที่มีต่อเทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับระบบการทำงานของหน่วยงานทางการศึกษาด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลก็ต้องอาศัยระยะเวลาเช่นกัน Jinnawat (2018) ได้แบ่งช่วงการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี ออกเป็น 4 ช่วง คือ ยุคดิจิทัล 1.0 เป็นยุคเปิดโลกอินเทอร์เน็ต มีการเปลี่ยนแปลงจากยุคออฟไลน์ (Offline) เข้าสู่ยุคออนไลน์ (Online) มากยิ่งขึ้น ดังนั้นระบบการทำงานของหน่วยงานทางการศึกษาในยุคนี้จึงมีการนำอินเทอร์เน็ตเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งหนังสือราชการติดต่อกันระหว่างหน่วยงานหรือระหว่างภาคประชาชนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น มีการเปิดตัวของเว็บไซต์หน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา จนกระทั่งถึงระดับกระทรวง ทำให้การเข้าถึงโลกออนไลน์มีมากขึ้นเช่นเดียวกัน ก่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์หน่วยงานทางการศึกษาออนไลน์ที่ทำให้ทุกคนใน

โลกใบนี้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ทั่วถึงกัน เพิ่มความสะดวกรวดเร็วให้กับผู้ใช้บริการเป็นอย่างมาก ยุคดิจิทัล 2.0 ยุคโซเชียลมีเดีย เป็นยุคที่ต่อยอดมาจากยุค 1.0 เริ่มมีการสร้างสังคมออนไลน์สร้างเครือข่ายต่าง ๆ มีการพูดคุยกันในกลุ่มเล็ก ๆ แบบออนไลน์ และเชื่อมโยงหลาย ๆ กลุ่มเข้าด้วยกันกลายเป็นสังคมที่ใหญ่ขึ้น นำไปสู่การดำเนินกิจกรรมทางด้านการศึกษาและด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมขับเคลื่อนการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่มีเป้าประสงค์เดียวกันในรูปแบบเครือข่ายมากขึ้น การประสานงานความร่วมมือมีความสะดวกสบายใช้เวลาน้อยแต่สามารถสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว ยุคดิจิทัล 3.0 เป็นยุคแห่งข้อมูล Big data หรือข้อมูลขนาดใหญ่ ดังจะเห็นได้จากการเติบโตของสังคมออนไลน์ จำนวนผู้ใช้งานเฟซบุ๊ก (Facebook) ที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อมีจำนวนผู้ใช้งานในสื่อสังคมออนไลน์มากยิ่งขึ้น ยิ่งทำให้การเก็บข้อมูลต่าง ๆ มีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย (Statista, 2021)

สำหรับหน่วยงานทางการศึกษาก็มีการเชื่อมต่อข้อมูลระหว่างกระทรวงเพื่อจัดเก็บข้อมูลแบบ Big data เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ประมวลผลเป็นข้อมูลพื้นฐานในการใช้วางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างหลากหลายมิติ เพื่อให้เข้าถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้รับบริการทุกช่วงวัย และนำมาพัฒนาต่อยอดให้เป็นแอปพลิเคชันบริการทางการศึกษาให้ครอบคลุมทั้งมิติทางการศึกษาประกอบด้วย มิติการสร้างความเท่าเทียมด้านโอกาสและคุณภาพการศึกษา มิติของการส่งเสริมการศึกษาสายอาชีพ มิติการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศ มิติของการพัฒนาคนในชาติ มิติการเตรียมพลเมืองเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และมิติการพัฒนาทักษะที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ ด้วยเช่นกัน และยุคดิจิทัล 4.0 เป็นยุคเทคโนโลยีมันสมอง เป็นยุคที่ความฉลาดของเทคโนโลยีจะทำให้อุปกรณ์ต่าง ๆ เชื่อมต่อกันเองได้อย่างอัตโนมัติหรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นยุคที่เทคโนโลยีจะหลอมรวมกันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับมนุษย์เครื่องจักรต่าง ๆ อาจสื่อสารระหว่างกันได้ สำหรับยุคนี้เป็นยุคที่มีความผันผวนเปลี่ยนแปลงได้อย่างฉับพลัน หน่วยงานทางการศึกษาจึงสร้างภูมิคุ้มกันให้กับบุคลากรทางการศึกษาและผู้รับบริการโดยการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาให้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันให้การทำงานสามารถทำงานได้ในทุกสถานที่ในทุกสถานการณ์ ให้มีการสื่อสารกันได้อย่างฉับไว คล่องตัว อย่างไร้ขีดจำกัด โดยการประยุกต์รวมเทคโนโลยีดิจิทัลตั้งแต่ยุค 1.0 จนถึงปัจจุบันนำมาปรับใช้ในการทำงานผ่านเครือข่ายพันธมิตรทางการศึกษา การพยายามเชื่อมต่อฐานข้อมูล Big data ทางการศึกษากับฐานข้อมูล Big data ของกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น เพื่อเป้าหมายในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้กว้างครอบคลุมไปถึงข้อมูลด้านสุขภาพ และด้านความปลอดภัยของผู้รับบริการทุกช่วงวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Office of the Education Council : OEC, 2017)

จากพัฒนาการของรูปแบบการทำงานของหน่วยงานทางการศึกษาในแต่ละยุคที่ผ่านมาเป็นข้อมูลสารสนเทศอย่างหนึ่งให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ในปัจจุบันที่ถือว่าเป็นผู้แทนของกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่ต้องพึงตระหนักว่าการขับเคลื่อนงานด้านคุณภาพการศึกษาเปลี่ยนไป คำว่าคุณภาพการศึกษาในปัจจุบันนั้นกว้างขึ้น นอกจากมุ่งเน้นไปที่มิติด้านการจัดการศึกษาแล้ว ต้องมองที่มีมิติของคุณภาพของชีวิตของผู้รับบริการด้วย จึงจะถือได้ว่าเป็นการบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพที่แท้จริง ดังนั้นการเชื่อมต่อฐานข้อมูล Big data ทางการศึกษากับฐานข้อมูล Big data ของกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย และฐานข้อมูลหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องจึงเป็นสิ่งสำคัญและในขณะเดียวกันทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลก็มีความสำคัญต่อโลกแห่งการทำงานด้วยแต่โครงสร้างด้านการศึกษากลับยังไม่สามารถทำหน้าที่สร้างคนที่มี

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2568)

ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นทักษะความรู้ ความเข้าใจในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลจึงมีความสำคัญอย่างมากที่ผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจะต้องเข้าใจและตระหนักเห็นความสำคัญผลักดันให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านนี้แก่บุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงาน เพื่อนำพาองค์กร และบุคลากรในหน่วยงานและนอกหน่วยงานดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในทุก ๆ มิติของการทำงานร่วมกัน และเป็นเครื่องมือช่วยในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาเชิงพื้นที่ได้อย่างแท้จริงต่อไป (Office of the Civil Service Commission, 2019)

สรุปได้ว่าปัจจุบันเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิต และการทำงานของทุกคนในบริบทของการพัฒนาศึกษาธิการจังหวัดจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยี และสามารถเป็นผู้สร้างเทคโนโลยีหรือนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานรูปแบบใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การขับเคลื่อนการทำงานรูปแบบใหม่ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

1. ทักษะความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคโนโลยีเปรียบเสมือนชุมทรัพย์ทางความรู้ที่มนุษย์ต้องปรับตัวและแสวงหาอยู่ตลอดเวลา ให้ความหมายของทักษะความเข้าใจ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไว้ว่า คือ ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงานและการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพ ทักษะดังกล่าวครอบคลุมความสามารถ 4 มิติ คือ 1) มิติการใช้ (Use) 2) มิติการเข้าใจ (Understand) 3) มิติการสร้าง (Create) และ 4) มิติการเข้าถึง (Access) ซึ่งทั้ง 4 มิตินี้จะช่วยให้เข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ Jinnawat (2018) ในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากยุคอะนาล็อกไปสู่ยุคดิจิทัล และยุคโรบोटิกส์ จึงทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตและการทำงานของข้าราชการ ซึ่งเป็นแกนหลักของการพัฒนาประเทศซึ่งจะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความรู้สึกสับสนต่อวัฒนธรรมที่ไม่คุ้นเคย เนื่องจากการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยีและเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม เช่น การสูญเสียการเป็นส่วนตัว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการโจรกรรมข้อมูล การโจมตีทางไซเบอร์ เป็นต้น ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นทักษะพื้นฐานที่จะเป็นตัวช่วยสำคัญสำหรับข้าราชการในการปฏิบัติงาน การสื่อสารและการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นในลักษณะ “ทำน้อยได้มาก” และช่วยส่วนราชการสร้างคุณค่าและความคุ้มค่าในการดำเนินงาน เพื่อการก้าวไปสู่การเป็นประเทศไทย 4.0 อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ข้าราชการ สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เพื่อให้ได้โอกาสการทำงานที่ดีและเติบโตก้าวหน้าในอาชีพข้าราชการด้วยประโยชน์สำหรับข้าราชการดังต่อไปนี้ 1) ทำงานได้รวดเร็วลดข้อผิดพลาด และมีความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น 2) มีความภาคภูมิใจในผลงานที่สามารถสร้างสรรค์ได้เอง 3) สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 4) สามารถระบุทางเลือกและตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผลมากขึ้น 5) สามารถบริหารจัดการงานและเวลาได้ดีขึ้นและช่วยสร้างสมดุลในชีวิตและการทำงาน และ 6) มีเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้และเติบโตอย่างเหมาะสม หากมองในด้านประโยชน์ของส่วน

ราชการและหน่วยงานของรัฐมีดังต่อไปนี้ 1) หน่วยงานได้รับการยอมรับว่ามีความทันสมัย เปิดกว้าง และเป็นที่ยอมรับซึ่งจะช่วยดึงดูดและรักษาคนรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพสูงมาทำงานกับองค์กร 2) หน่วยงานได้รับความเชื่อมั่นและไว้วางใจจากประชาชนและผู้รับบริการมากขึ้น 3) คนในองค์กรสามารถใช้ศักยภาพในการทำงานที่มีมูลค่าสูงมากขึ้น 4) กระบวนการทำงานและการสื่อสารขององค์กร กระชับ คล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น 5) หน่วยงานสามารถประหยัดทรัพยากร จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่า ทักษะความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล คือ ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงานและการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานหรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทั้ง 4 มิติ ได้แก่ 1) มิติการใช้ (Use) 2) มิติการเข้าใจ (Understand) 3) มิติการสร้าง (Create) และ 4) มิติการเข้าถึง (Access)

2. เทคนิคการบริหารกระบวนการภายในองค์กรดิจิทัล

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) ได้เสนอแนะเทคนิคการบริหารกระบวนการภายในองค์กรดิจิทัล (ระบบราชการ 4.0) เพื่อรองรับต่อยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ระบบราชการต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการทำงานใหม่เพื่อพลิกโฉม (transform) ให้สามารถเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจและเป็นที่ยอมรับของประชาชนได้อย่างแท้จริง (Credible and Trusted Government) Sripatum University (2023) ดังนี้

1. หลักการการบูรณาการกระบวนการทำงานอัตโนมัติกับหน่วยงานการแก้ปัญหาเชิงซ้อนโดยใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัล (Complex Problem Solving VUCA)

1.1 ระบุประเด็นปัญหา และผลกระทบของปัญหา ประกอบด้วย การชี้ประเด็นปัญหาจากข้อมูลการอธิบายความสัมพันธ์ประเด็นปัญหาและผลกระทบได้อย่างมีเหตุผล

1.2 วิเคราะห์สาเหตุปัญหา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยใช้สื่อดิจิทัล ประกอบด้วย การวิเคราะห์ และอธิบายสาเหตุของปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อภาครัฐและสาธารณะ และการแลกเปลี่ยนทัศนะกับผู้เกี่ยวข้องด้วยการนำเสนอมติฐานของแต่ละฝ่ายมาคุยกันอย่างเปิดเผยโดยใช้ช่องทางดิจิทัล

2. การแก้ปัญหาเชิงซ้อนโดยใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัล (Complex Problem Solving VUCA)

2.1 วางแผนแก้ไขปัญหาในการทำงานอย่างเป็นระบบ เช่น ปัญหาที่ถูกแก้ไขแล้วไม่ควรเกิดอีก

2.2 การวางแผนสร้างจิตสำนึกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความเป็นส่วนหนึ่งของทีม องค์การความเป็นเจ้าของ

2.3 กำหนดแนวทางการปฏิบัติเชิงรุกและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในแก้ไขปัญหาได้ทันเหตุการณ์ และป้องกันในอนาคต

2.4 ใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัลในการติดตามอย่างทันการณ์ ตรวจสอบ ประเมินผลการแก้ปัญหา รับฟังความคิดเห็นและการตอบรับย้อนกลับ และคาดการณ์ สถานการณ์หรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

3. การวิเคราะห์ปัญหา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการทำงานแบบบูรณาการ

3.1 กำหนดเป้าหมายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างกระบวนการทำงานแบบอัตโนมัติ โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลติดตามการเปลี่ยนแปลงสถานภาพเศรษฐกิจและสังคม และคาดการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานของภาครัฐแบบแยกส่วน การเสนอแนวทางการปรับตัว ปรับกลยุทธ์และแผนดำเนินงานสู่การเป็น

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2568)

รัฐบาลดิจิทัลที่มีการทำงานแบบบูรณาการและสอดคล้องกับสถานการณ์ในอนาคต และอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจถึงเป้าหมายขององค์กรและสามารถนำไปปรับใช้กับงานของตนเองในอนาคตโดยใช้ช่องทางดิจิทัล

3.2 คิดหาวิธีการกระตุ้นจิตใจให้บุคลากรภาครัฐปรับวัฒนธรรมการทำงานแบบดิจิทัลเพื่อให้บริการตามความคาดหวังของประชาชน (User Experience)

3.3 วางแผนจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อดำเนินการพัฒนาองค์กรดิจิทัลได้อย่างเต็มที่ และต่อเนื่อง สำหรับโครงการริเริ่มเพื่อให้ได้ต้นแบบ แห่งความสำเร็จและการเรียนรู้

3.4 อธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจถึงกระบวนการเริ่มต้นของการลดกระบวนการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

3.5 อธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจถึงกระบวนการพัฒนาของการเชื่อมโยงข้อมูลภายในหน่วยงาน

3.6 อธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจถึงกระบวนการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ

3.7 กำหนดกรอบหรือมาตรฐานใหม่ ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลให้ชัดเจนและจัดเป็นระบบขึ้น

โดยสรุป ผลลัพธ์ระบบสามารถ สร้างห้องสนทนา รับส่งข้อความ ประสานงาน ระดมความคิด ประชุมทางไกล และพูดคุยด้วยการโทรผ่านแอปหรือวิดีโอคอล มีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัยระดับสากลมีการจัดการผู้ใช้ตามโครงสร้างของหน่วยงาน มีความเป็นส่วนตัว และมีความปลอดภัยของข้อมูล ปรับกระบวนการทำงานราชการสู่ยุครัฐบาลดิจิทัล

4. การปรับตัวขององค์กรในยุคดิจิทัล

ในสภาวะการณ์ที่องค์กรจะต้องขับเคลื่อนด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี องค์กรต่าง ๆ จะต้องปรับเปลี่ยนตัวเองให้อยู่รอดในยุคดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ซึ่งบางองค์กรมองเห็นวิกฤติเป็นโอกาสวางแผนเตรียมพร้อมรับมือและปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ในขณะที่บางองค์กรถูกคลื่นซัดพังเสียหาย เพราะปรับตัวไม่ทัน แนวทางการเอาตัวรอดสำหรับองค์กรขนาดใหญ่จึงหนีไม่พ้นต้องปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัล ซึ่งควรคำนึงถึง 4 องค์ประกอบต่อไปนี้ (Thuchakorn, 2019)

4.1 การมีจุดแข็งเป็นของตนเอง ซึ่งองค์กรใหญ่ที่มีชื่อเสียงและอยู่มานาน ย่อมมีบางอย่างที่เป็นจุดแข็ง ดังนั้นการวิเคราะห์รายละเอียดต่าง ๆ ของธุรกิจจึงสำคัญมาก ทั้งตัวลูกค้า จุดแข็ง และจุดอ่อนอาจเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การยึดติดกับแผน หรือวิธีแบบเดิม อาจจะดูไร้ประสิทธิภาพลงเรื่อย ๆ ดังนั้นองค์กรต้องยอมรับที่จะเรียนรู้การบริหารใหม่ ๆ ต่อยอดจุดแข็งเดิมและเสริมสร้างความเป็นเอกลักษณ์ (Unique) ให้แก่แบรนด์ ต่อไป ตัวอย่างเช่น การเรียกแท็กซี่แบบเดิมถูก Grab Taxi เข้ามาแทนที่ด้วย Digital Platform หรือการซื้อเสื้อผ้าแบบที่ต้องไปลองที่ห้างสรรพสินค้าได้เปลี่ยนไปเป็นการซื้อเสื้อผ้าผ่าน Online โดยเฉพาะกับคน Gen Y ที่แม้ไม่ได้ลองเสื้อผ้าก็สามารถคลิกสั่งซื้อและจ่ายเงินในทันที

4.2 มีวิสัยทัศน์ของผู้นำองค์กร วิสัยทัศน์ที่ผู้นำควรมีคือสนใจเรียนรู้ และกล้าลองเสี่ยงกับสิ่งใหม่ ยอมรับความผิดพลาดได้ และไม่ยึดติดกับความคิดเดิมของตนเองว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอ ความเก่งอย่างเดียวจึงไม่ใช่ปัจจัยหลักในการสร้างความสำเร็จให้กับองค์กรในยุคดิจิทัล แต่ต้องเข้าใจวิธีการในการสร้างการเปลี่ยนแปลงได้ด้วย เพราะฉะนั้นธุรกิจที่ประสบความสำเร็จและเติบโตได้ในยุคนี้ จึงต้องเป็นธุรกิจที่มีการวางแผนที่ยืดหยุ่น คือสามารถวางแผนและปรับเปลี่ยนแผนใหม่เพื่อให้ก้าวหน้าและตามทันโลกได้ตลอดเวลา

4.3 การหาพันธมิตร เป็นการปรับตัวโดยเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กรขนาดใหญ่เป็นเรื่องที่ไม่ง่าย เพราะต้องใช้เงินลงทุนและรับความเสี่ยงสูง มีองค์กรใหญ่หลายแห่งทั่วโลกที่ตัดสินใจใช้วิธีนี้แล้วล้มครืนลง

ดังนั้นการหาพันธมิตรเข้ามาช่วยโดยหอการค้าขนาดเล็กที่ทันสมัยและมีรูปแบบธุรกิจใกล้เคียงกันหรือองค์การที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีโดยเฉพาะมาช่วยส่งเสริมธุรกิจก็ถือเป็นวิธีหนึ่งในการปรับตัว

4.4 การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่มาปรับใช้ ก่อนจะนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ต้องมีความเข้าใจและรู้ว่าจะนำเทคโนโลยีอะไรมาเพื่อพัฒนาสิ่งใดในองค์การ เพื่อให้สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมและตรงเป้าหมาย เห็นได้จากแต่เดิมการโอนเงินจะต้องใช้เวลาในการต่อคิว กว่าจะได้โอนเงินต้องใช้เวลากว่า 30 นาที แต่ปัจจุบันนี้มี Application ช่วยให้โอนเงินและทำธุรกรรมต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกรวดเร็วภายในเวลาไม่ถึง 1 นาที

ดังนั้น จากข้อความดังกล่าวจึงเห็นได้ว่าโลกของเรามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา หน้าที่หลักขององค์การขนาดใหญ่จึงต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ศึกษาธิการมีการยกระดับคุณภาพทางการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลรองรับกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากเทคโนโลยี โดยนำเทคโนโลยีถูกนำมาช่วยทำงานในหลาย ๆ ด้าน เพื่อความอยู่รอดและเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังนั้นผู้น้องการจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ก้าวหน้าที่จะนำองค์การไปสู่ยุคดิจิทัลได้อย่างมั่นคง เติบโตและประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้อย่างยั่งยืน

สรุป

ความท้าทายใหม่ของศึกษาธิการจังหวัดในยุคดิจิทัล การที่ผู้บริหารระดับสูงในองค์กรจะนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในกระบวนการบริหารภายในองค์กรนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจในความหมายของการบริหารและขอบข่ายของงานภายในองค์กรของตนเองให้ลึกซึ้ง เพราะนอกจากสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคดิจิทัลแล้ว องค์กรก็ต้องปรับตัวและเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองไปสู่ยุคดิจิทัลเช่นเดียวกัน สำหรับองค์การทางการศึกษาในระดับพื้นที่นั้น สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดต้องตระหนักถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาในพื้นที่การศึกษาระดับจังหวัด เนื่องจากการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปัจจุบันมีขอบเขตการพัฒนางานกว้างขึ้น คุณภาพการศึกษา ณ ปัจจุบันไม่ได้พัฒนาที่มีมิติเดียวคือ มิติด้านการจัดการศึกษาเท่านั้น ยังมีมิติด้วยคุณภาพชีวิต และมิติด้านความปลอดภัย เป็นต้น เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงเป็นความท้าทายใหม่ของศึกษาธิการจังหวัดที่จะต้องศึกษาหาแนวทางในการบริหาร และเทคนิคการบริหารกระบวนการงานภายในองค์กรดิจิทัลขึ้น เพื่อให้กระบวนการทำงานสามารถขับเคลื่อนประสานงานผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลระหว่างหน่วยงานทุกระดับให้สามารถทำงานได้ร่วมกันด้วยความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และสามารถทำงานได้ทุกสถานที่ทุกสถานการณ์ในเวลาเดียวกัน เป็นต้น เพื่อให้คุณภาพการศึกษาของเด็กไทยที่รับบริการประกอบกันขึ้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบได้ทุกมิติ สามารถดำรงอยู่ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพ อันประกอบไปด้วยหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

1) หน่วยงานทางการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาท้องฟ้าจำลอง

2) หน่วยงานทางการศึกษานอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักพระพุทธศาสนาจังหวัด สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด องค์การพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ฯลฯ

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2568)

3) สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

4) สถานศึกษานอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เช่น โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มหาวิทยาลัย กรมการศาสนา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฯลฯ

5) หน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัด มูลนิธิ ชมรม ต่าง ๆ เช่น ศาลากลางจังหวัด สถานีตำรวจ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ/จังหวัด อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน มูลนิธิเยาวชนสัมพันธ์นานาชาติ (IYF) สถาบันการสร้างชาติ ฯลฯ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความท้าทายใหม่ของศึกษาธิการจังหวัดในยุคดิจิทัล ขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์ของผู้นำองค์กรด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาในพื้นที่การศึกษาระดับจังหวัด เนื่องจากการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปัจจุบันมีขอบเขตการพัฒนางานกว้างขึ้น คุณภาพการศึกษา ณ ปัจจุบันมีหลายมิติ อาทิ มิติด้านการจัดการศึกษา มิติด้านคุณภาพชีวิต และมิติด้านความปลอดภัย เป็นต้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งของศึกษาธิการจังหวัดที่จะต้องศึกษาหาแนวทางในการบริหาร และเทคนิคการบริหารกระบวนการภายใต้โครงสร้างดิจิทัลขึ้น อาทิ ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน เป็นต้น เพื่อให้กระบวนการทำงานสามารถขับเคลื่อนประสานงานผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลระหว่างหน่วยงานทุกระดับให้สามารถทำงานได้ร่วมกันด้วยความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และสามารถทำงานได้ทุกสถานที่ทุกสถานการณ์ในเวลาเดียวกัน เพื่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของเด็กไทยที่รับบริการประกอบกันขึ้นเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบได้ทุกมิติ สามารถดำรงอยู่ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

การทำงานรูปแบบใหม่ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เป็นความท้าทายและโอกาสของผู้นำองค์กร คือ ศึกษาธิการจังหวัดในการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง มีวิสัยทัศน์กว้างไกลมองเห็นประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้เป็นเครื่องมือประกอบการทำงาน ส่งเสริมให้บุคลากรเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ให้ความสำคัญพร้อมสมบูรณ์ครอบคลุมครบถ้วนทุกด้านทุกมิติของสมรรถนะการทำงาน และมีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผลิตงานได้รวดเร็วทันกาลตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ และเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ได้ในยุคดิจิทัลได้อย่างมีคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการบริหารกระบวนการภายใต้โครงสร้างดิจิทัลที่สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) เพื่อรองรับต่อยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ระบบราชการต้องปรับเปลี่ยนแนวคิด และวิธีการทำงานใหม่เพื่อพลิกโฉม (transform) ให้สามารถเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจและเป็นที่พึงของผู้รับบริการและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างแท้จริง ประกอบด้วย หน่วยงานทางการศึกษาทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษาทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัด มูลนิธิ ชมรมต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1.1 ผลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2568)

1.2 นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อนำมาปรับใช้ในบริบทของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับ

2.1 สำหรับประเด็นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาในประเด็นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในด้านต่าง ๆ เพื่อจะสามารถหาแนวทางที่ส่งเสริมข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้หลากหลายมิติมากขึ้น

2.2 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการทำงานรูปแบบใหม่ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเท่านั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปควรศึกษาการทำงานรูปแบบใหม่หรือการใช้ปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

References

- Office of Teacher Civil Service and Educational Personnel Commission. (2020). *A framework for developing digital skills for teachers and educational personnel*. (No. ศธ 0206.7/ว 4)
- Office of the Civil Service Commission. (2019). *Developing skills in understanding and using digital technology*. Retrieved from <https://www.ocsc.go.th/DLProject/about-dlp.%20p6>
- Office of National Digital Economy and Society Commission (ONDE). (2019). *National policy and plan on digital development for economy and society 2018-2037*. Ministry of Digital for Economic and Social Development.
- Office of the Education Council: OEC. (2017). *National Education Plan 2017-2036*. Bangkok.
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2022). *Thirteenth National Economic and Social Development Plan (2023 – 2027)*. Bangkok.
- Pakotang, J. (2018). *Leadership in the digital age For professional school administrators*. Ubon Ratchathani Rajabhat University.
- Sripatum University. (2023). *Techniques for managing procedures under the digital organization*. Retrieved 21 March 2023 , from https://www.dga.or.th/wp-content/uploads/2018/08/file_754770e2c0c081f4ef266d0910da8378.pdf
- Statista. (2021). *Estimated number of active streaming subscribers to Netflix in Thailand from 2017 to 2020*. Retrieved November 1, 2021, from <https://www.statista.com/statistics/607622/thailand-netflix-subscribers>
- Vachiramon, T. (2019). *How do large organizations adapt to survive in the digital age*. Retrieved 8 February 2019.